

Ekonomik politikalar, büyük sermayeyi korurken küçük işletmeleri görmezden geliyor. Vergi yükü, enerji maliyetleri, finansmana erişim zorlukları, her biri bir esnafın omzuna ayrı bir taş koyuyor. Devlet destekleri kâğıt üzerinde güzel görünüyor, ama gerçekte çoğu küçük işletmenin kapısına bile uğramıyor.

KOBİ demek üretim demek, istihdam demek,

Ama üreticiye değil, ithalata dayalı bir sistemin içinde bu insanlar yalnız bırakılıyor. Yerli üreticinin emeği, döviz kurları ve ithal malların baskısı altında eriyip gidiyor.

Bugün bir esnafın kapanan dükkânı, yarın bir gencin işsizlik kuyruğunda beklemesi demektir. O yüzden bu mesele sadece ticaretle uğraşanların değil, hepimizin meselesidir.

Bir Ülke, küçük işletmelerini yaşatamadığı sürece ne kadar büyük olursa olsun, aslında sessizce küçülüyor demektir.

Bu bağlamda;

- 1) 01.01.2024 ile 30.09.2025 zaman aralığında UŞAK ilimizde kapanan şirket sayısı kaçtır?
- 2) 01.01.2024 ile 30.09.2025 zaman aralığında UŞAK ilimizde faaliyet gösteren kaç esnaf ve sanatkâr işyerini kapatmıştır?
- 3) Kapanan şirketlerin kapanma gerekçelerinin altında yatan alt sebepler (iş değişikliği, ikamet ve yer değişimi, iflas, emeklilik vb. gibi) araştırılmış mıdır?
- 4) Bir araştırma yapıldı ise; işletmelerin kapanmasının önüne geçilmesi için Bakanlığınızca aldığınız gerekli tedbirler ve/veya yardımlar nelerdir?